

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, 2016. év július hó 13. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

V É G Z É S T:

A rablás büntette és más bűncselekmény miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 31.Fkf.9396/2015/5. számú végzését a II.r. vádlott vonatkozásában **helybenhagyja**.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S:

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2015. május 12. napján kelt 4.Fk.32621/2014/13. számú ítéletével az I.r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett rablás büntetében (Btk. 365.§ (1) bekezdés a/ pontja, (3) bekezdés c/ pontja) és okirattal visszaélés vétségében (Btk. 346.§ (1) bekezdés c/ pontja) állapította meg. Ezért őt halmazati büntetésül 2 év, végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett fk. börtönében végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte.

A II.r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett rablás büntetében (Btk. 365.§ (1) bekezdés a/ pontja, (3) bekezdés c/ pontja) és bűnsegédként elkövetett okirattal visszaélés vétségében (Btk. 346.§ (1) bekezdés c/ pont) állapította meg.

Egyben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2015. március 27. napján kelt és ugyanezen a napon jogerőre emelkedett 13.Fk.31990/2014/25. számú ítéletével a II.r. vádlott vonatkozásában alkalmazott próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyezte és a próbára bocsátás megszüntetése folytán az ott megállapított bűnsegédként elkövetett garázdaság büntette (1978. évi IV. tv. 271.§ (1), (2) bekezdés), továbbá a bűnsegédként elkövetett testi sértés vétsége (1978. évi IV. tv. 170.§ (1) bekezdés) miatt halmazati büntetésül 2 év, végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett fk. börtönére ítélte.

A III.r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett rablás büntetében (Btk. 365.§ (1) bekezdés a/ pontja, (3) bekezdés c/ pontja) és bűnsegédként elkövetett okirattal visszaélés vétségében (Btk. 346.§ (1) bekezdés c/ pont) állapította meg. Ezért halmazati büntetésül 2 év, végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság az I.r. és a II.r. vádlottak vonatkozásában megállapította, hogy a felfüggesztés próbaideje alatt pártfogó felügyelet alatt állnak.

a III.r. vádlott pártfogó felügyeletét pedig a szabadság felfüggesztésének próbaidejére elrendelte.

Az elsőfokú bíróság mindhárom vádlott vonatkozásában rendelkezett a szabadságvesztésből történő feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozóan, továbbá elrendelte az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítását is. Ezen túlmenően rendelkezett a járulékos kérdésekre vonatkozóan.

Az elsőfokú ítéletet valamennyi vádlott és védő tudomásul vette, azonban ellene az ügyész mindhárom vádlott esetében súlyosításért, a szabadságvesztés időtartamának felemelésért, továbbá a végrehajtás felfüggesztésének mellőzésért és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabásának alkalmazása végett jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Főügyészség az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn. Mindhárom vádlott esetében a szabadságvesztés időtartamának felemelésért, a felfüggesztő rendelkezés mellőzéséért és közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazásáért tartotta fenn, a III.r. vádlott esetében azonban a fiatal felnőtt korára tekintettel enyhébb végrehajtási fokozat megállapítását indítványozta a Btk. 35.§ (2) bekezdése alapján. Álláspontja szerint a bicska elkobzásával kapcsolatos rendelkezés mellőzése is indokolt, tekintettel arra, hogy azt bár a II.r. vádlottól foglalták le, azonban annak használatára nem került sor, így nem tekinthető az elkövetés eszközéül sem.

A Fővárosi Törvényszék a 2016. március 8. napján tartott nyilvános ülésen a 31.Fkf.9396/2015/5. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet mindhárom vádlott vonatkozásában megváltoztatta.

A vádlottakat bűnösnek mondta ki további 1 rb. a Btk. 365.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a (3) bekezdés c/ pontja szerint minősülő rablás büntettének kísérletében, melyet az I.r. és a III.r. vádlottak bűnsegédként követtek el.

Az I.r. vádlott szabadságvesztés büntetése felfüggesztésének próbaidejét 5 évre felemelte, továbbmenően pedig az eljárás során lefoglalt bicska elkobzását mellőzte az a II.r. vádlottnak rendelte kiadni. Ezen túlmenően az I.r. vádlott utónevének helyesbítése, III.r. vádlott tartózkodási helyének feltüntetése, továbbá az ítélet bevezető részében az elsőfokon eljáró bíróság nevének helyesbítése mellett az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Rendelkezett az egyéb járulékos kérdésekre vonatkozóan is.

A másodfokú bíróság határozatával szemben kizárólag a II.r. vádlott védője jelentett be fellebbezést a minősítés miatt az elsőfokú ítéletben megállapított minősítés helybenhagyása végett, míg az I., II. és a III.r. vádlott és az I. és III.r. vádlott védője a másodfokú határozatot tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.449/2016/1. számú átiratában megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a történeti tényállás lényegét megalapozottan állapította meg, azonban a Fővárosi Törvényszék azt helyesen korrigálta a vádlottak személyi körülményei, valamint a tényállás vonatkozásában is. Indokolási kötelezettségének is eleget tett, azonban a jogkövetkeztetések terén a II.r. vádlott bűnösségével kapcsolatban hiányos álláspontot foglalt el.

A Fellebbviteli Főügyészség érvelése szerint a Főváros Törvényszék helyesen vont következtetést további 1 rb. rablás büntette kísérletének megvalósulása vonatkozásában és a II.r. vádlott bűnösségét is helytállóan állapította meg e bűncselekményben.

A II.r. vádlottal szemben fennálló bűnösségi körülményeket is helyesen vette számba és nem tévedett akkor sem, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy a további rablás büntettében történő bűnösség megállapítását, mint a bűnösség kiterjedését megfelelően kompenzálja az elsőfokú ítélettől eltelt időmúlás ténye is.

Az ügyészség érvelése szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés feltétlenül szükséges ahhoz, hogy a vádlottat a jövőben bűncselekmények elkövetésétől visszatartsa, ezért a kiszabott büntetés enyhítésére lehetőség nincs.

Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletének a II.r. vádlottra vonatkozó rendelkezéseit a Be. 397.§-a alapján hagyja helyben.

A II.r. vádlott védője által bejelentett fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a II. r. védő fellebbezésével megtámadott másodfokú ítéletet a Be. 387. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző első- és másodfokú eljárással együtt bírálta felül abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az elsőfokú és másodfokú eljárásban megtartották-e, valamint, hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e.

E vizsgálódás során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat túlnyomó részt betartotta. Nem csak a vádiratban felajánlott bizonyítékokat vizsgálta meg, hanem helyt adott az ügyésznek a rendőri jelentést készítő rendőrök - a tanú1 és a tanú2 -, valamint a II. r. vádlott védőjének a sértett külföldi ismerősenek megidézésére irányuló bizonyítási indítványának is.

Eljárási hibát vétett azonban, amikor a próbára bocsátó rendelkezés hatályon kívül helyezése és a próba megszüntetése ellenére az 54/2007. BK véleményben írtak ellenére a 13.Fk.31.990/2014/25.számú határozat tényállását elmulasztotta az elsőfokú ítéleti tényállásban feltüntetni.

Ezt az eljárási hibát a másodfokú bíróság kiküszöbölte, így ez a határozat felülbírálhatóságát nem érintette.

Az elsőfokú bíróság helyesen alapította az ítéleti tényállását a vádlottak részbeni beismerő vallomására, illetve a sértett, a tanú1 és a tanú2 tanúk következetes vallomására, valamint az e tanúvallomásokkal összhangban álló egyéb okirati bizonyítékokra.

Az elsőfokú eljárás során a vádlottak nem vitatták, hogy kizárólag pénzszerzés céljából szólították meg és vették körül a sértettet és a társaságában lévő külföldi fiatalembert, azt sem tagadták, hogy a cél érdekében fenyegető kijelentések is elhangzottak, azonban a kés elővételével való fenyegetés tényét nem ismerték el. Az elsőfokú bíróság ezt helytállón a sértett következetes vallomása, valamint a rendőri jelentést készítő rendőrök ezt alátámasztó vallomása alapján állapította meg. A vádlottak vallomásáról helytállón állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy a sértett társaságában lévő külföldi fiatalember bár elszaladt a vádlottak elől, azonban őt a II. r. vádlott utolérte, a hátára ugrott és a kabátját is megfogva próbálta őt visszatartani, a sértettnek azonban sikerült elmenekülnie.

Azt, hogy a vádlottak magatartásának következtében a sértett nagyon félt a vádlottak sem vitatták. Az is helytállón került megállapításra a tényállásban, hogy e félelem hatására, továbbá a társaságában lévő és menekülő barátjának a védelmében vette elő a pénztárcáját és ajánlotta fel a pénz kifizetését, melyre azért nem került sor, mert a pénzt a III. r. vádlott a pénztárcából kikapta, míg a sértett által a táskából kivett neszesszereket az I. r. vádlott kapta fel és futott el vele.

A másodfokú bíróság ugyancsak a perrendi szabályok betartása mellett folytatta le az eljárást. Ennek során megalapozottan egészítette ki az elsőfokú ítéleti tényállást a vádlottak személyi körülményeit érintően.

Nem tévedett akkor sem, amikor a történeti tényállást kiegészítette a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján azzal, hogy a vádlottak az előlük futva menekülő a sértettet és külföldi barátját idegen dolog megszerzése végett követték.

Az elsőfokú bíróság nem észlelte és nem értékelte ugyanis, hogy a vádlottak pénzszerzés érdekében nemcsak a sértettet követték és fenyegették, hanem a II. r. vádlott a sértett külföldi barátja háttára is ráugrott és megpróbálta őt visszatartani. Ezzel pedig megvalósította a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (3) bekezdés c) pontja szerint minősülő rablás büntettét, mint tettes, míg az I. r. és a III. r. vádlott, mint bűnsegéd, hiszen jelenlétükkel szándékerősítőleg hatottak a II. r. vádlott cselekményére.

A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú bíróság és a fellebbviteli főügyészség álláspontját osztva a Fővárosi Törvényszék határozatával értett egyet.

Helyesen járt el tehát a Fővárosi Törvényszék, amikor a II. r. vádlott terhére további 1 rendbeli rablás büntetének kísérletét is megállapította.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék helytállóan korrigálta határozatának 4. oldalán a bűnösségi körülményeket a II. r. vádlott megbánásával, részbeni beismerésével és büntetlen előéletére utalással, és nem tévedett akkor sem, amikor az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetést alkalmasnak találta a büntetési célok elérésére a II. r. vádlott esetében.

Az másodfokú ítélet 4. oldal utolsó előtti bekezdésében kifejtetteket ugyancsak osztotta.

Mindezeket összegezve, nem vezethetett eredményre a II. r. vádlott védőjének fellebbezése, amely egyértelműen a másodfokú bíróság mérlegelő és ténymegállapító tevékenységét támadta.

A fentiekre tekintettel a harmadfokú bíróság a Be. 397. § alapján a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Budapest, 2016. év július hó 13. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

. Halász Irén sk.
előadó bíró

. Borbás Virág Bernadett sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 31.Fkf.9396/2015/5. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 5.Bhar.196/2016/5.számú végzése folytán a II. r. vádlott vonatkozásában 2016. év július hó 13. napján jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2016. év július hó 13. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Moncz Tímea
tisztviselő